

tion, er det mig dog bekendt at være Tilfældet. Det hedder i Krigsstatslovens § 11:

Endvidere bemyndiges. Finanzministeriet til, om fornødent gjøres, under Control af 6 Mænd, hvoraf hvert af Rigsdagens Thing udnævner 3 af sin Midte, at udstede indtil 2 Millioner rentebærende Creditbeviser."

Det er altsaa disse 3 Mænd, der for Landstingets Vedkommende skulle udvælges. Der skal til dette Valg blive omdeelt Stemmesedler.

Resultatet af den stedfundne Valghandling var, at 35 Stemmesedler bleve afgivne, — den fordrede Pluralitet altsaa 18 Stemmer —, og erholdt derved. Etatsraad Bruun 33 Stemmer, Etatsraad Blichingberg 23 Stemmer og Godseier Nyholm 20 Stemmer. Efter dem faldt de fleste Stemmer paa Dispatcheur Westfely, 13 Stemmer, og Bankdirecteur Hansen, 10 Stemmer; de øvrige Stemmer vare spredte.

Formanden: Forinden vi gaae over til det næste Punkt paa Dagsordenen, maa jeg bemærke, at den høitærede Justitsminister ønsker at forelægge Thinget „Udkast til Lov angaaende Udskrivning til Søkrigstjenesten for Mæret 1851“, og det er derhos hans Ønske, at Udkastet kunde forelægges endnu idag, idet han har yttret, at denne Sags Afgjørelse haster. Da denne Sag imidlertid ikke har været sat paa Dagsordenen til Forelæggelse idag, anseer jeg det nødvendigt, for at en saadan Forelæggelse kan finde Sted, at der maa vedtages en Afvigelse fra Regulativet, hvortil udfordres en Pluralitet af $\frac{3}{4}$ Stemmer. Jeg skulde derfor henstille, hvorvidt Nogen maatte have Noget at bemærke mod en saadan Afgjørelse med $\frac{3}{4}$ Stemmers Pluralitet (Nei! Nei!), og, hvis Ingen har Noget at erindre derimod, skal jeg lade Afstemning foretage.

Det blev derpaa eenstemmigt med 36 Stemmer vedtaget, at det nævnte Udkast kunde forelægges endnu idag.

Formanden: Lovudkastet er alt omdeelt paa De Herrers Pladser. Den høitærede Minister har Ordet.

Justitsministeren: Idet jeg tillader mig at aflægge min Takssigelse til det ærede Thing for, at det saaledes har tilladt, at jeg forelægger dette Lovudkast, uagtet det ikke tidligere har været anmeldt, skal jeg i saa Henseende kun tillade mig at bemærke, at det efter de Forhold, der i den allerseneste Tid ere indtraadte, har været muligt for Regjeringen at troe at kunne indskrænke Udskrivningen af det til Søkrigstjenesten fornødne Mandskab til et langt ringere Beløb, end man maatte have antaget paa at erholde udfkrevet, saafremt de krigeriske Forhold, som have bestaaet i de sidste 3 Aar, vare vedblevne. Da det først i den seneste Tid har kunnet afgjøres, at en saadan betydelig Indskrænkning i Udskrivningen kunde finde Sted, saa har jeg ikke tidligere kunnet affatte dette Lovudkast, og jeg har saameget mindre kunnet fremme Sagen hurtigere, end skeet er, fordi denne Indskrænkning i Antallet af de Søværnepligtige, der udfordres, tillige gjorde det meget vusfeltigt, at man fastsatte nogle fra de hidtil bestaaende Regler afvigende Bestemmelser med Hensyn til Ordenen, i hvilken de Søværnepligtige skulde udskrives. Hidtil har nemlig efter de bestaaende Regler Alderen ikke havt nogen afgjørende Indflydelse paa Udskrivningen til Søkrigstjenesten. Det har ogsaa ved de sidste Aars Udskrivninger været af mindre Bigtighed, idet man navnlig af de befarnede Grader tog alt det Mandskab, der havde disponibelt, ind under Udskrivningen; men nu iaar, da man heldigvis kun behøver at tage en ringe Deel af det til Raadighed staaende søværnepligtige Mandskab, ville naturligvis Reglerne for Udskrivningen faae en meget betydelig Indflydelse. Efterat ifølge Værnepligtloven Alderen for Udskrivningen til Landkrigstjenesten har en aldeles afgjørende Indflydelse, uden at der tages Hensyn til den huuslige Stilling, saa er det naturligt, at en Trang til en lignende Bestemmelse ogsaa gjør sig gjældende med Hensyn til Udskrivningen for Søkrigstjenesten.